

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΤΑΜΙΑ

(Πίναξ του Ζένφεν)

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

(Χαρισμένες από την Δνίδα Άλίκη Διπλαράκου στο «Μπουκέτο»)

Β'.

Συνεχίζουμε την δημοσίευσιν τών επιστολών, ποῦ ἐστάλησαν στήν δδα Ἀλίην Διπλαράκου, μετὰ τὴν ἐκλογή της ὡς Μίς Ἑλλάδος καὶ Μίς Εὐρώπης. Τὰς ἐπιστολάς αὐτάς, τὰς τόσο χαρωπηριστικάς καὶ τόσο ἀπολαυστικάς, ἐμειστένηκε στὸ ἀγαπῆτό της «Μπουκέτο» γιὰ νὰ δημοσιευτοῦν ἡ ἴδια ἡ Μίς Εὐρώπη.

Ἐπειδὴ δὲ διαβάσθηκαν μ' ἐξαιρετικῶ ἐνδιαφέρον, κα' ἐπειδὴ εἶνε ἀφαιρέτως ἀπολαυστικά, διαθέτομε καὶ σήμερα γι' αὐτὲς δύο σελίδες.

Ἀρχίζομε μ' ἓνα ποίημα, μὲ μιά Ὁδή μετ' ἀκροστιχίδος, τὴν ὁποίαν ἐπέστειλε στήν Μίς Εὐρώπη ἀνώτερος κληρικὸς, μαζιὰν τῆς Ἑλλάδος ἐφοσκόμενος. Καὶ ἔχομε βέβαια ἐπισηθεῖ νὰ μὴ δημοσιευτοῦμε τὰ ὄνοματὰ τῶν ἐπιστολογράφων καὶ ποιητῶν. Στὴν περίπτωσι θμοὺς αὐτῆ ἀδυνατοῦμε νὰ τηρήσομε τὴν ἐπίσχεσί μας, γιὰτὶ προδίδει τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ ἡ ἀκροστιχίς. Τί μὲ τοῦτο; Ὁ θμιαμὸς τῆς θραίας Ἑλληνοπούλας συνεκίνησε ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Ἄν λοιπὸν μαζὶ μ' ὅλους τοὺς ἄλλους, εὐρέθη κα' ἓνας κληρικὸς γιὰ γράψῃ στήν Μίς Εὐρώπῃ Ὁδήν, αὐτὸ δὲν εἶνε εἰς βήμας του, ἀλλὰ πρὸς τιμὴν του.

- Ἰδοὺ τώρα καὶ ἡ Ὁδή :
- Ὁδή μετ' ἀκροστιχίδος
- ἥς ὁ εἰρμὸς «Ἀκατολήριτὸς ἐστὶ».
- Α—άμψεις, Διπλαράκου Μίς,
- Ε—ξ ἐκτάκτου καλλονῆς,
- Υ—περβῶσα τὰς λουπὰς,
- Κ—ἀλλεὶ Μίς παντοδαπὰς.
- Η—ξυδῆς τῆς τιμῆς
- Σ—ὲν κληθῆν' Εὐρώπῃ Μίς,
- Π—λαστικῇ, συμμετρικῇ,
- Α—φροδτικῇ κλασικῇ,
- Γ—εὖνος ἅπαν τῶν κριτῶν,
- Κ—ἀλλιστείων βραβευτῶν,
- Ρ—ὄδα γαίνον ἐς καλεῖ
- Α—νασσαν περικαλλῆ,
- Τ—ὰ νῦν δεξιά τὰς εὐχὰς
- Ι—εραρχῶν τὰς θεμὰς,
- Ο—σὺς ὕψηλιον Μίς
- Σ—ὲν παθ' ἴνα κηρυχθῆς.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 27 Ἰουλίου 1930.

Ἰδοὺ τώρα ἡ ἐπιστολὴ ἐνὸς πτωχοῦ... εὐταταρίδου, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν πόθο—καὶ ποῖός καὶ ποῖά δὲν τὸν ἔχει;—νὰ γίνῃ κινηματογραφικὸς ἀστὴρ. Διαβάστε τὴν. Ἄξιζεν τὸν κόπο.

Ἀθήνας Σάββατον 12(7)30.

Ἀξιότιμη καὶ Ἀγαπῆ Μίς Εὐρώπη.

Δισπνής Ἀλίην νὰ μὲ ἀνχωρίτε ποῦ λαμβάνω τὸ θάρωσ νὰ σὰς γράψω αὐτὰς τὰς ὀλίγας γραμμάς, καὶ νὰ σὰς λυπίσω, γιὰτὶ ἡ μεγάλη μου ἀπειλίσια μὲ εἴθασε μέχρι αὐτὸ τὸ σμῖον χωρὶς καὶ ἐγὼ νὰ τὸ θέλω.

Ἐγὼ εἶμαι ἓνας δυστυχεῖσμένος νέος ἀπὸ μεγάλῃ ἀρχοντοξέπεσμένη οἰκογένεια ἀλλὰ τί ἐπρεπε νὰ κάνω; Ὑπομονὴ ἀφοῦ ἔτσι τὸ εἶθελε ἡ τύχη ἀλλὰ καὶ αὐτῇ μέχρι ἐνὸς ὁρίου ἔως ὅτου εἴθασα μέχρι τοῦ τεματός της.

Ἐἵμαι προστοπαρὸν ἀεργὸς ἀλλὰ μὲ τὰς μεγάλας μου προδιώρισιν μου μετὰ 25 ἡμέρας.

Ἀλλὰ πρὸ ἡμερῶν ποῦ ἐδιάδαξα τὴν ἐφημερίδα μου ἀντικαίρια δύο φράσεις αἰ ὁποῖα μὲ ἐνθουσίασαν τόσο πολὺ ὅσο ποτές εἰς τὴν ζωὴν μου, αὐταὶ εἶνε αἰ ἐξῆς Ἀκαδημία Κρηματογράφου.

Ἐνθουσιασθὴν τόσο διότι εἰργχσαν νὰ πραγματοποιιστῆναι τὰ σχέδιά μου, ἀπὸ μικρὸ παιδί τὸ μόνο ποῦ ἐπειθημοῦσα καὶ ἀγαπούσα εἰς τὴν ζωὴν μου ἦταν νὰ ἀνέλθω μὲ καθε τρόπο εἰς τὴν θθώνην, ὥστε ἦτε δυνατοὶ νὰ μὴ ἐνόμῃζα δεῖ εὐτύχεια μονομαῖς ἀφοῦ τὴν εἰδ-εὐθύνην τοῦ γεραφείου της.

Ἐπειγα ἀμέσως ἐξήγησα τὸν κανονισμόν της καὶ εἰρχηνα νὰ τὸν διαβάξω, καθὼλα ἐμεινα πλήρης ἐνθουσιασμένος, ἀλλὰ ὅταν ἐδιάδασα δεῖ αἰ ἐγγραφαὶ τελιόνουν εἰς τὰς 15 Ἰουλίου ἐνόμῃσα πὸς μὸ

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κλεφτὰ φιλάκια ποῦ ἀρπαξα. Νὰ μὴ σὰς νοῦσωσιν ἄλ-

ἄλ... Ἄχ, ἱστορία τόσο μικρῇ, μὴ γένης πὸς μεγάλῃ!

Τοῦτο ἀς γασθ' κι' ἀς ξεγασθ', Γιατ' εἶν' ἀς ὅλα ε-

ὅπου δὲν ἔχουν τὸ γιατί κι' ἀσπροβολοῦν σὰν κρῖνα.

Κλεφτὰ φιλάκια... Πασιέντε μὲ τ' ἀμολόγητε ὅσα

παλεύουσιν μὲ τὸν ἀνεμο ν' ἀρμυστοῦν σὲ γλῶσσα.

Ἄν τύχη κι' ἀκουσε ποιητῆς, ἀς κάμη τότε στιχο.

Κι θάρῃ ἀν τύχη κι' ἀκούσε, ἀς πλάσῃ τότε σ' ἦχο.

Μ' ἀν σὰς ἐπῆρα καὶ τὸ πῶς, ποτὲ μὴν πῆθ' σὲ στόμα.

Μονάχη ἀς τὸ κρατῆ ἡ σὴν' ποῦν' μωγεμμένη ἀκομα...

ΛΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ήλθε καιρυνός και με κατεπλάκωσε.

«Έτσι έφτυγα πικραμένους και έπειτα σπύτη μου για να σκεφτώ με ποιόν τρόπον θα ήμποροισα να είσαχθώ και έγω. Έπειτέ-λους μετά πολλών σκέψεων απεφάσισα να τρέξω να με δανίσουν οί φίλοι μου και συγκενείς αλλά δυστυχώς ούδεις των δέν με έδο-θήσασε ειδικών παρά μου έφρέθησαν ψυχρά και αδιάφοροι.

«Γρηίζοντας έντελός άπελπισμένος εις τό καφερείον τής συ-νοικίας μου μετανών πού έδίδα για πρώτη φορά τήν άδυναμία μου, έκεί άκουσα και άπ' άλλους δυστήχως ότι προστάτης των είσαστε έσως και έτσι λαζάνοντας πάλιν τό θάρρος μου απε-φάσισα να σας εξουολογηθώ τό πόνον μου διότι είμαι βέβαιος πώς θα με βοηθήσετε σαν άγγελίδου πού είσθε, και τό μυστικό πού σας έμυστήστικα δέν θα τό πήτε εις κανένα παρά θα μου στείλειτε τās 600 δοχ. άμέσως διότι εις τās 15 του Ίουλίου τε-λιούνον αί έγγραφαι.

«Και μόλις λάσω τά χρημάτα θα πραγματοποιηθούν τά σχέ-δια μου είσερχόμενος εις τήν ΄Ακαδημίαν Κρηματογράφου και άπ' τό έξής θα σας έχω για άγία μου. Έπίσης σας δύνό τό λόγω μου πώς θα σας τό έπιστρέψω μόλις λάσω έγγρασία.

«Σας εύχομαι και Μίς ΄Υψηλιος. Σας εύχαριστώ εκ των προ-τέρων.

΄Ανατίσσετε μου Ποστρεστάν Ένταύθα.

ΣΗΜ. «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: Ο έπιστολόγράφος έννοεί άναμφιβόλως τήν Κρηματογράφι-σιν ΄Ακαδημία πού έκλείει προ ήμερων ή ΄Αστυνομία συλλεξούσα και τόν έπιχειρη-ματίαν πού τήν Ίθρυσε, διότι—όπως έγγραφον ή έφημερίδες—έξασπασίσε τους νεαρούς και τας νεάρας Άπόλλως και κατεγράψα τά χρη-ματά τους. Αν σκεπάζεις ή δίς Διπλαράκου δέν έστειλε στον έπιστολόγραφο τις 600 δοχ. τόν έσωσε άπό μία γκάρα, για τήν οποία θα χτυπούσε κατόπι τό κεφάλι του.

Νά τώρα και ή έπιστολή ένός έν ΄Α-μερικη ΄Ελληνος, θεση, αλλά και άπαι-τητική:

Worcester, Massachusetts.
Μαρτίου 23, 1930.

΄Αγαπητή μου ΄Αλίκη.

Περίεργος προσφώνησις—θα νομί-σας!

Κι' ίσως πιά περίεργος να σου φα-νι ή τρόπος τού να γράφω σ' ένα κο-ριτσι πού ποτέ δέν γνώρισα, μα για τό όποιο άκουσα και διάβασα πολλή, σέ ένικό άριθμό.

Μου φαίνεται, ΄Αλίκη, πώς άνήκεις πιά όχι στη μαμά και στο μπαμπά σου, αλλά στον καθένα μας—κι' αυτό θα πρόσβαλα ως δικαιολογία στην προ-σφώνηση και στον περίεργό μου τρόπο τού γράφειν.

Άπό τήν πρώτη στιγμή πού, πε-ρίεργος για τ' άποτελέσματα του διε-γωνισμού στό Παρίσι, αντίκρισα και διάβασα στις έδώ καθημερινές έφημε-ρίδες τή νίκη σου—νίκη πού ανέζα-σε τήν ΄Ελλάδα μας σέ θέοτατη ύψη— θέλησα να σου γράφω, να σέ συγχα-ρώ, να σου σφίξω ίστω κι' από χιλιά-δες μιλία τό χέρι σου για τή νίκη, τήν ήθικότητα πού δείξες στό διαγωγι-σμού και για τήν όποιαν έδώ μελανην άμέτρητη έχουε ό ΄Αμερικανικός Τύπος να έντυώνησιν και εγκωμιάσιν.

΄Ηθελα, λέγω, να σου γράφω, μα πάντοτε φανταζόμουνα πώς στέξ ά-χής τό δομάτιο σου θα πλημμυρίζοταν από έπιστολές, και έτσι απεφάσισα να γράφω τώρα πού ίσως ολιγώτερες να σέ κατα-φθάουν.

Σου στέλλω ένα κομμάτι έφημερίδος. Είναι ΄Αγγλιτσι γραιμύ-νο. Μα συ ένύρεις ΄Αγγλικά, γιατί σ' άκουσα στό θέατρο να τ' όμιλεις τόσο όρραϊα.

Φαίνεται πώς οί ΄Αχιέλους θα σ' άπασχολήσουν, καθώς του-λάχιστον ή έφημερίδα λέγει.

΄Αλίκη, θα μισροδύσες να μου γράψης μερικάς έντυπώσεις, γνώμας ή ότι θέλεις καλέ, για να αναγράψω στό περιοδικό τό Κολλεγίου μας του όποιον τυγχάνω συντάκτης; ΄Η φωτογραφία σου θα ήτο ή μεγαλύτερα χάρη πού μισροδύσες να κάνης σ' ένα θυμαστή σου, στέλοντάς τήν. Θα σέ παρακαλέσω πού να μου γράψης και να μου στείλεις ή φωτογραφία σου. Τάχα γιατί κι' έγω, ένας σπουδαστής, έννομς κι' έρρημος σέ ξένη χώρα, δέν έχω τό δικαίωμα να άπολαύω τής έθνικής χαράς και ύπερφρανειας μας στολισμένο έχοντας τό χαριτωμένο σου πρόσωπο στη φτοιχι-κή μου κάμαρα;

«Μά, εύλογημένο παιδι—θα μου πής—και πού θα προστά-σω έγώ να στέλνω τόσα γράμματα και φωτογραφίες σ' ύσους μου γρά-φουν;»

΄Αλίκη, τό ξέγνω, τό φαντάζο-μαι, τό νοιώθω αυτό. Μά, πώς Θεού, σέ ίκετεύω δώσε μου ένα ύ-

πλο με τό όποιο κι' έγώ, παιδι τού ΄Ελληνισμού τής ΄Αμερικης, να μπορέσω να πολεμήσω για τήν έλληνική ώμορφία και ήθικη. Τό χρεάζομαι.

Τά κορίτσια του Κολλεγίου εινε περιεργα και άνυπομονούη να μ' άκούσουν σέ διάλεξη τών σένα. Σου εύχομαι να γνωρίζης τόν θρόνο τής Μίς ΄Υψηλιού. Μ' άγάπη

΄Ιδου άκόμα και μία φιλική πρόσκλησις εκ Κύπρου: Βαρσοια τή 26 Μαρτίου 1930.

΄Αγαπημένη μου ΄Αλίκη,

Για δεύτερα τώρα φορά σου εκφράζω τά εγκάρδια μου συγ-χαρητήρια για τές θριαμβευτικας σου νικεις στας ΄Αθήνας και στό Παρίσι. ΄Η χαρά όλων μας εινε ακόμη μεγαλύτερη, γιατί ή τιμή πού σου γίνηκε άντανακλάται και σ' όλη σου τήν οικογέ-νεια, πού εινε περήφραν γιατί έχει μεταξύ της ένα τόσο καμα-ρωτό βλαστό.

Όταν άνεδείχης Μίς Εύρώπη, στό Παρίσι σου έτηλεγρά-φασα άμέσως, αλλά δέν πήρα άπάντη. Φαίνεται πως μου τό μεγάλο θρόνο και φασαρία πού σέ περιέβαλλε, ή θα παράτεις τό τηλεγράφημά μου ή θα έλθρονήσες τήν έξαδέλφη σου.

Τώρα πού ήσυχάσες λίγο και θα μισροξί να διαβάξης τά γράμματα σου, σου στέλλω αυτό τό γράμ-μα και σέ παρακαλώ να έλθης με κάθε τρόπος εις τήν Κύπρον, πωτά-πωτά για να σέ δώσω και σέ καμαρώσωμεν εις και ύστερα οί Κύπριοι.

Θα εύχαριστηθής πολύ, ΄Αλίκη μου. Οί Κύπριοι εινε πολύ ένθουσιώδεις και σέ περιμένουν όλι άνυπομόνωως.

Θα σου κάμουν μεγάλην ύποδοχήν. Κάθε μέρα μου λέγουν να σου γράφω να έλθης. Έπειτα ή Κύπρος δέν εινε και κανένα μικρό μέρος. Εινε τό με-γαλύτερο νησί τής Μεσογείου.

Έμαθα πώς σου έγγραφαν και σέ πα-ρεκάλισαν και άλλι από τήν Κύπρον να έλθης. Δέν εινε μακροά 48 ώρες τα-ξίδι.

Να πάρης τήν άγαπητή μου Μαυϊ σου ή Μπασιά σου και να έλθης ένυ-περόβιως. Θα κατέβητε εις τόν λιμένα τής ΄Αμμοχώστου όπου μένω έγώ και θα μας τηλεγραφήσης ύποτε σ' αναχω-ρησης άπ' εκεί, για να ξέρω τον ερ-χόμο σου.

Θα μάς κάνης μεγάλη τιμή, ΄Αλίκη μου, να σας φιλοξενήσωμεν λίγες μέ-ρες στό σπητι μας. Έχομεν όλα τα μέ-σα και σπητι μεγάλο για να σας περι-ποιηθούμε όσον τό δυνατόν καλύτερα.

Θα ήτο καλό μάλιστα να έλθης να τās έορτάς τού Πάσχα πού έχομεν Παγκρητίους άγώνας.

Και πάλιν σου εκφράζω τό συγχα-ρητήρια μου, ΄Αλίκη μου, και τήν με-γάλη μου χαρά και τιμή για τήν νίκη σου, και έχω τήν πεποίθωην πώς δέν θα παραλείψης να μας έπισκεφθής.

Φιλία εις τήν άγαπητήν μας θείαν και θειον, Νάντα, Έτρέ και ΄Αλίκη.

Σέ φιλω με άγάτη Γ...

Μαζύ με τή Γαλάτεια στέλλω και έγώ στήν άγαπητή μας ΄Αλίκη τά συγ-χαρητήρια μου για τό θριάμβό της. Σας

περιμένομεν άνυπομόνωως.

B...

Και τελευταίο ένα ποιήμα από τήν Ν. ΄Υόρκη:

ΣΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΑΛΙΚΗ

Σάν άγγελος του ούρανού εφάνης μέσ' τή δύση κι' έδώκεις σ' όλη τή φυλή μου θάσραμην νίκη.

Τ' άγαλματένιο σου κορμι τής κλασσικής ΄Ελλάδος εφάν' ύπέροχο στη γή εις ώμορφία και κάλλος.

Όλων τά ματία ήστραφαν κεί κάτω στό Παρίσι, όταν ήτένισαν ναϊδούν σ' όρραια μας ΄Αλίχη.

Οί καλλιτέχνα θαύμασαν τ' άμύγητόν σου κάλλος και βασιλίισα σ' έκηρύξαν προς δόξαν τής ΄Ελλάδος.

Ένίκησες τόσες κалλοναίς εις όλην τήν Εύρώπη και κατά τήν κρείσιν τών κριτών σ' τό κόσμου θάσαι πρώτη!

Δ. Δ.

Νέα ΄Υόρκη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες έπιστολές, κλπ., κλπ.

΄Αλίχη Διπλαράκου—Μίς Εύρώπη

